

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 10 Kasım 2016
Nr. Ref.: 1001/16

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI74/16

Başvurucu

X

**Yüksek Mahkemenin Pml.nr.3/2016 sayı ve 25 Ocak 2016 tarihli kararı
hakkında anayasal denetim başvurusu**

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Arta Rama-Hajrizi, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Bekim Sejdiu, Üye
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, Üye
Gresa Caka-Nimani, Üye

Başvurucu:

1. Başvuru reşit olmayan X tarafından (bundan böyle: başvuru) teslim edilmiş olup, başvuru avukatı Priştineli avukat Mahmut Halimi temsil etmiştir.

İtiraz Edilen Karar

2. Başvurucu, Mitroviça Temel Mahkemesinin PM.nr.4/15 sayı ve 23 Temmuz 2015 tarihli karar ve İstinaf Mahkemesinin PAM.nr. 39/2015 sayı ve 6 Ekim 2015 tarihli kararıyla ilgili Pml.nr. 3/2016 sayı ve 25 Ocak 2016 tarihli Yüksek Mahkeme kararına itiraz etmiştir.

Başvurunun Konusu

3. Başvurunun konusu, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (bundan böyle: AİHS) 5.1 (d) madde bendinin [Özgürlük ve Güvenlik Hakkı] ile 7. Protokolünün 2. maddesi [Cezai Konularda İki Dereceli Yargılanma Hakkı] ile bağlantılı olarak Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve 32. maddesiyle [Kanun Yoluna Başvurma Hakkı] güvence altına alınan hakları ihlal ettiği ileri sürülen karar hakkında anayasal denetim talebidir.
4. Başvurucu reşit olmadığı için ayrıca kimliğinin açıklanmamasını talep etmiştir.

İlgili Hukuk

5. Başvuru Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 113.7 fıkrası, 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Kanun (bundan böyle: Kanun) 47. maddesi ve Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan böyle: İçtüzük) 29. kuralına dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

6. Başvurucu 12 Mayıs 2016 tarihinde Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesine (bundan böyle: Mahkeme) başvurusunu teslim etmiştir.
7. Mahkeme Başkanı 14 Haziran 2016 tarihinde Üye Altay Suroy'u raportör yargıç olarak görevlendirmiş, Üyeler Snezhana Botusharova (başkan), Bekim Sejdiu ve Selvete Gërzhaliu-Krasniqi'den oluşan Ön İnceleme Heyeti'ni belirlemiştir.
8. Mahkeme, başvurunun kaydedildiğini 23 Haziran 2016 tarihinde başvurucuya bildirmiş ve başvurunun bir nüshasını Yüksek Mahkemeye göndermiştir.
9. Ön İnceleme Heyeti 16 Eylül 2016 tarihinde Raportör Yargıç'ın raporunu inceledikten sonra Mahkeme Heyetine başvurunun kabul edilmezliği yönünde teklif sunmuştur.

Olguların Özeti

10. Başvuru evrakından başvurunun diğer birkaç kişiyle kanuna aykırı şekilde üçüncü bir kişinin parası ve diğer maddi varlıklarını almak üzere evine girdiği ve bu olayda üçüncü kişinin ağır yaralanarak yaşamını yitirdiği anlaşılmıştır.

11. Mitroviça Temel Savcılığı Çocuk Departmanı başvuruçunun Kosova Cumhuriyeti Ceza Kanununun (bundan böyle: KCK) 31. maddesiyle bağlantılı 179. madde 1. fıkrası 1.4 ve 1.6 bentleri gereğince cinayet ve 374.1 madde fıkrası gereğince izinsiz silaha sahip olma, silah bulundurma ve taşımaya ilişkin işlediği ağır suçlar nedeniyle cezalandırılmasını talep etmiştir.
12. Mitroviça Temel Mahkemesi Çocuk Departmanı ağır cinayet suçunu KCK'nın 31. madde 1. fıkrasıyla bağlantılı 329. madde 5. fıkrası uyarınca ağır soygun suçu şeklinde yeniden nitelemiştir.
13. Mitroviça Temel Mahkemesi Çocuk Departmanı 10 Nisan 2015 – 23 Temmuz 2015 tarihleri arasında Devlet Savcısı, başvuruçusu ve savunma avukatının katılımıyla birkaç duruşma yapmış ve başvuruçuya ıslah cezasını kesmiştir (PM. nr. 1/15 sayılı karar).
14. Mitroviça Temel Mahkemesi KCK'nın 31. madde 1. fıkrasıyla bağlantılı 329. madde 5. fıkrası uyarınca ağır soygun ve 374. maddesine göre izinsiz silaha sahip olma, silah bulundurma ve taşımaktan başvuruçunun suç işlediğini tespit ederek onu suçlu bulmuştur.
15. Başvuruçusu, Temel Mahkemenin yukarıda mezkur kararına 17 Ağustos 2015 tarihinde İstinaf Mahkemesi nezdinde itiraz etmiştir. Başvuruçusu itiraz başvurusunda usul hükümleri ihlali, olgusal durumun eksik ve yanlış tespiti, ceza kanunu ile ıslah cezası uygulama kararı ihlali yapıldığını ileri sürmüştür. Başvuruçusu ayrıca İstinaf Mahkemesi duruşmasında itiraz iddialarını şifahen dile getirmek üzere duruşmaya çağrılmasını da açıkça talep etmiştir.
16. İstinaf Mahkemesi 6 Ekim 2015 tarihinde çıkardığı PAM.nr. 39/2015 sayılı kararla başvuruçunun itirazını temelden yoksun bularak reddetmiş ve Temel Mahkeme Kararını onamıştır.
17. İstinaf Mahkemesi kararının ilgili kısmı şunu belirlemiştir:

Islahat Kurumuna gönderilmesine ilişkin ıslahat tedbiri KDM 28. madde hükmünde belirlenmiş olan yasal koşulların yerine getirildiği tespitine dayanmıştır. Çocuk olan sanıklar 3 (üç) yıla kadar hapis cezası gerektiren suçu işlemiş olduklarından alanda uzmanlaşmış ıslahat eğitimine ihtiyaçları var ve işlenen suçun ağırlığı ile şekli dikkate alındığında böyle bir tedbirin çocuk olan sanıkların en iyi çıkarlarına hizmet edeceği ortaya çıkar. Mahkeme ıslahat tedbirini belirlediğinde hafifletici neden olarak çocukların en iyi çıkarlarını ve yaşını dikkate almıştır. Bu yaşta çocukların psikolojik ve sosyal gelişimleri daha coşkudur. Mahkeme ayrıca çocukların özgeçmişleri ve ağır ekonomik şartlarını, duruşmalardaki uysal davranışlarını, 5 yıldan fazla ceza gerektiren suçlardan ilk kez kanunla karşı karşıya kaldıklarını, suçlarını kabul ettiklerini dikkate almıştır. Çocuk sanıklar için ağırlaştırıcı neden olarak ise KCK'nın 74. madde 1 ve 2 fıkraları ile 2.2, 2.3 ve 2.7 bentlerine istinaden kaba şiddet uygulama arzusu ve şiddet uygulama, ölüme sebebiyet verme, maktulün yaşı, maktulün yalnız yaşamış olması, maktulün uykuda olduğu zamanın fırsat bilinerek gece geç saatin tercih edilmiş olması dikkate alınmıştır.

Islahat Kurumuna gönderilmesine ilişkin islahat tedbirinin belirlenmesi için ilgili koşulların değerlendirmesini bu mahkeme de kabul etmiş olup, ilk derece mahkemesince belirlenen islahat tedbirinin adil ve meşru olduğunu ve çocukların kişisel sorumluluklarını geliştirmek ve sabıkalı davranışlarını önlemek suretiyle olumlu rehabilitasyonu ve topluma yeniden entegrasyonuna katkı sunacağını değerlendirmiştir. Bu tedbir ayrıca çocukların en iyi çıkarlarına hizmet ederek KDM 19. maddesinde öngörülmüş olan islahat tedbirlerinin amaçlarına erişmeyi sağlayacaktır.

18. Başvurucu, İstinaf Mahkemesinin bu kararına karşı 30 Kasım 2015 tarihinde Yüksek Mahkeme'ye kanun yararına bozma dilekçesi sunmuştur. Başvurucu, ceza muhakemesi usul hükümleri ile Ceza Kanununu esasının ihlal edildiğinden şikayet etmiştir. Başvurucu ayrıca yasal yükümlülük olmasına ve kendisinin İstinaf Mahkemesinden talep etmiş olmasına rağmen İstinaf Mahkemesi Çocuk Mahkeme Heyeti duruşmasının katılımı sağlanmadan gıyaben yapılmış olması nedeniyle Kosova Ceza Kanununun 390. madde 1. fıkrasının ihlal edildiğinden şikayet etmiştir.
19. Yüksek Mahkeme 20 Ocak 2016 tarihinde çıkardığı Pml.nr. 3/2016 sayılı kararla başvurunun kanun yararına bozma dilekçesini temelden yoksun bularak reddetmiş ve İstinaf Mahkemesinin kararını onamıştır.
20. Yüksek Mahkemenin başvurucuyu haberdar etmeye ilişkin yasal sorumluluk hakkında kararın ilgili kısmında şunu belirtmiştir:

CMUK 390. madde 1. fıkra hükmü uyarınca sanığa hapis cezası verildiği zaman İstinaf Heyetinin duruşma tebligatı yetkili Devlet Savcısına, mağdura, sanığa ve savunmasına gönderilir. Bu hüküm Çocuk Hukuku Kanununun 5. madde hükümleri uyarınca çocuk mahkumlara yönelik ceza muhakeme usulünde de uygulanır. Bu hükme göre Çocuk Hukuku Kanununda başka şekilde öngörülmediği durumlarda Kosova Ceza Kanunu, Kosova Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu, Cezai Müeyyidelerin İnfazına İlişkin Kanun ve tüm diğer ilgili mevzuat hükümleri uygulanır. Çocuk Hukuku Kanununda bu mesele farklı şekilde düzenlenmemiştir, dolayısıyla ikinci derece mahkeme heyeti duruşması hakkındaki tebligatın yetişkinlere yönelik usulden başka şekilde yapılmasını öngören bir hüküm yoktur. Bu hükümlere dayanarak çocuk sanığa hapis cezası verilmediğinden İstinaf Mahkemesinin çocuk sanığa ve savunma avukatına itiraz duruşmasına ilişkin tebligatı gönderme yükümlülüğü olmadığı sonucu ortaya çıkar.

İlgili yasal hükümler

CEZA MUHAKEMLERİ USUL KANINI No: 04/L-123

Madde 390, fıkra 1
İstinaf Heyeti Huzurunda Duruşma

1. Zanlıya hapis cezasının verildiği durumlarda, temyiz paneli oturumuna ilişkin duyuru yetkili devlet savcısına, mağdura, zanlıya ve onun müdafilerine gönderilir.

ÇOCUK HUKUKU KANUNUNDA

Madde 5

Kosova Ceza Kanunu, Kosova Ceza Mahkemeleri Kanunu, Ceza Yaptırımlarının İnfaz Yasası hükümleri ve bununla ilgili herhangi bir başka yasa, bu Yasa ile başka şekilde düzenlenmesi durumları hariç, reşit olmayan kişi için uygulanır.

Başvurucunun İddiaları

21. Başvurucu, aşağıda belirtilen nedenlerden dolayı adil ve tarafsız yargılanma hakkı ile kanun yollarına başvurma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür: *ıslahat kurumunda kendisine verilmiş olan 5 yıllık ıslahat eğitimi tedbiri gördüğü süre içerisinde çocuk mahkum statüsü verilmediğinden Çocuk Hukuku Kanununun 5. maddesiyle bağlantılı CMUK 391/1 madde bendi hükümlerinin yanlış yorumlanmıştır.*
22. Başvurucu ayrıca özgürlük ve güvenlik hakkı ile suç davasına ilişkin istinaf hakkının ihlal edildiğini de ileri sürmüştür.
23. Başvurucu Mahkeme'ye hitaben şunları talep etmiştir: (i) Başvurusunun kabul edilip kabul edilir olduğunun ilan edilmesi, (ii) başvuruda belirtilmiş Anayasa ve Sözleşme hükümleriyle güvence altına alınmış olan bireysel hakları ihlalinin tespit edilmesi, (iii) bu başvuruda itiraz konusu olan İstinaf mahkemesi kararı ile Yüksek Mahkeme kararının hükümsüz ilan edilmesi ve (iv) İstinaf Mahkemesine başvuru ve savunmasının da katılacağı bir Heyet duruşması tayini ile duruşma sonunda meşru bir kararın alınmasının emredilmesi.

Başvurunun Kabul Edilirliği

24. Mahkeme, başvuruda Anayasada belirtilmiş ve Kanun ile İçtüzükte ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.
25. Mahkeme bu anlamda Anayasa'nın 113. madde 7. fıkrasına atıfta bulunur. Fıkra şöyledir:

Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler.

26. Mahkeme ayrıca Kanunu 48. maddesine de atıfta bulunur. Madde şöyledir:

İstem müracaatında bulunan kişi, isteminde hangi hak ve özgürlüğünün ihlal edildiğini tahmin ettiğini ve müracaatta bulunan kişinin itirazda

bulunmak istediği kamu otoritenin somut işleminin hangisi olduğu konusunda doğru bir açıklama yapmakla görevlidir.

27. Mahkeme devamında içtüzüğün 36 (1) (d) ile (2) (d) kurallarına [Kabul Edilirlik Kriterleri] atıfta bulunur. Kurallar şöyledir:

*Kural 36
Kabul Edilirlik Kriterleri*

(2) Mahkeme şu kanaatlere vardığında başvuruyu açıkça temelden yoksun olduğunu ilan eder:

[..]

d) Başvurucunun kendi iddiasını yeterli şekilde kanıtlayamadığı zaman.

28. Mahkeme ayrıca Anayasa'nın 53. maddesine [İnsan Hakları Hükümlerinin Yorumlanması] atıfta bulunmuştur. Madde şöyledir:

Bu anayasayla güvenceye bağlanan insan hak ve temel özgürlüklerinin yorumlanması, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarıyla uyumlu şekilde yapılır.

29. Mahkeme başvuruçunun Çocuk Hukuku Kanununun 5. maddesiyle bağlantılı CMUK 391/1 madde bendi hükümlerinin yanlış yorumlanarak Anayasa'nın 31 ve 32. maddeleriyle güvence altına alınmış olan Heyet duruşmasına çağırılma ve katılma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

30. Mahkeme bu doğrultuda Anayasa'nın 31.2 madde fıkrası ve Sözleşme'nin 6.1 madde fıkrasıyla güvence altına alınmış olan "açık duruşma" hakkının esasen "sözlü duruşma" hakkı anlamına geldiğini belirtmek ister (bkz. Örneğin, *Dory v. İsveç*, Başvuru No: 28394/95, AİHM 12 Kasım 2002 tarihli kararın 37. paragrafı).

31. Ceza davasında açık ve sözlü duruşmanın yapılması ilkesi özel öneme sahiptir. Bu durumda suç işlediği iddia edilen kişiye genelde Anayasa'nın 31. maddesi ve Sözleşme'nin 6. maddesine ilişkin tüm kriterleri yerine getirmek suretiyle ilk derece mahkemesi duruşma salonunda hazır bulunmasına imkan verilmelidir. Bu durumda başvuruçunun, hakkında yapılan yargılamayı "duyup" kendi savunması için deliller sunma, aleyhinde sunulan delileri duyma ve iddia makamıyla eşit şartlarda kendisi aleyhinde olan tanıklara soru sorma hakkına sahiptir. (bkz. *Jussila v. Finlandiya*, başvuru No: 73053/01, [DHM], 23 Kasım 2006 tarihli kararın 40. paragrafı).

32. Ancak yargılama duruşmasında olduğu gibi sanığın istinaf duruşmasında hazır bulunmasının kritik önemi yoktur. İstinaf mahkemelerinde Anayasa'nın 31. maddesi ile Sözleşme'nin 6. maddesinin nasıl uygulanacağı şekli devam eden yargılama usulünün ayrı özelliklerine bağlıdır ve hukuk düzeni ile ilgili hukuk düzeninde İstinaf Mahkemesinin rolü dikkate alınarak yargılama süreci bir bütün olarak ele alınmalıdır. (bkz. *Hermi v. İtalya*, başvuru No: 18114/02, [DHM], 18 Ekim 2006 tarihli kararın 60. paragrafı).

33. İstinaf Mahkemesinin olgular ve hukuk açısından davayı görüşmeye yetkisi olduğu durumlarda da, hakkında karar alınan davanın yapısından bağımsız olarak Anayasa'nın 31. maddesi ile Sözleşme'nin 6. maddesi açık duruşma hakkının her zaman kullanılacağını belirlememişlerdir. Açık duruşma yapma kriteri şüphesiz yargıya güvenin dayandığı araçlardan biridir. Ancak dava yükünün etkili bir şekilde yönetilmesi ihtiyacı ve makul bir süre içerisinde adil yargılanma hakkı dahi olmak üzere diğer faktörlerin de dikkate alınmak suretiyle ilk derece mahkemesinde görülen davanın usul aşamalarında açık duruşma yapma ihtiyacının değerlendirilmesi de göz önünde bulundurulmalıdır (bkz. *Fejde v. İsveç*, başvuru No: 12631/87, 29 Ekim 1991 tarihli kararın 31. paragrafı).
34. Mahkeme mevcut başvuruda ilk derece mahkemesinin açık ve sözlü duruşma yapma kriterini yerine getirdiğini, nitekim Anayasa'nın 31. maddesi ve Sözleşme'nin 6. madde 1. fıkrasında yer verilmiş olan çekişme ilkesi uyarınca mahkeme duruşmaları başvuru ve onun savunma avukatı ile iddia makamının katılımlarıyla yapılmış olduğunu tespit etmiştir. Dahası ilk derece mahkemesi, kararının ayrıntılı gerekçesini tanıkların tanıklıkları, polis raporu, adli tıp raporu, DNA tahlilleri ve olay yeri fotoğrafları gibi bir dizi delile dayandırarak bildirmiştir.
35. Bu davanın koşulları ve olgusal durumuna dayanarak Mahkeme, başvurucuya çekişme ilkesi uyarınca yargılama sürecinin yapılma imkanı verilmiş olduğunu, yargılamanın çeşitli aşamalarında başvurucuya kendi davası için etkili olacaklarını düşündüğü delil ve kanıtları sunma imkanı verildiği, karşı tarafca sunulan argüman ve delillere etkili bir şekilde itiraz etme imkanı verildiği ve nesnel bakıldığında başvurucunun davasının çözümüyle ilgili olan tüm delillerin adalet mahkemelerince dinlendiği, itiraz edilen karara karara ilişkin olgusal hukuki gerekçelerin ayrıntılı bir şekilde incelendiği ve dava yargılama sürecinin bir bütün olarak ele alındığında adil olduğunu değerlendirmiştir (bk. *Garcia Ruiz v. İspanya* [DHM], Başvuru No: 30544/96, 21 Ocak 1999 tarihli kararın 29. paragrafı).
36. Anayasa ve Sözleşme'nin diğer hükümlerine ilişkin iddialarla ilgili olarak Mahkeme, başvurucunun bu hükümleri sayıp içeriklerini nakletmekle yetindiğini, Kanun'un 48. maddesi gereğince mezkûr hükümlerin hangi şekilde ihlal edildiğini açıklamadığını değerlendirmiştir.
37. Mahkeme bu doğrultuda Yüksek Mahkemenin mevcut kanunları doğru yorumlayıp yorumlamadığını (meşruiyet) belirlemek görevi olmadığını, ama Yüksek Mahkeme kararıyla başvurucunun Anayasa ile güvence altına alınmış haklarının ihlal edilip edilmediğini incelemek (anayasal denetim) olduğunu belirtir.
38. Aslında olguları doğrulamak, usul ve maddi hukuka ilişkin kuralların yorumlayıp uygulamak derece mahkemelerinin rolü ve görevidir (bkz. *mutatis mutandis Garcia Ruiz – İspanya* [GC] 30544/96 davası Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi [AIHM] 1999-I kararı 28. maddesi;).
39. Mahkeme, kendisinin olgu belirleme mahkemesi olmadığını ve olgusal durumu doğru ve eksiksiz şekilde doğrulamanın adalet mahkemelerinin

yargılama yetkisinde olduğunu hatırlatır. Anayasa Mahkemesinin rolü adalet mahkemesince yürütülen yargılama süreçlerinde anayasal standartları güvence altına almaktır. Bu nedenle “dördüncü derece mahkemesi” olarak faaliyet gösteremeyeceğini tekraren bildirir. (bkz. *Akdivar – Türkiye* davası, başvuru No: 21893/93, 16 Eylül 1996 sayılı AİHM kararı, ayrıca bkz. KI 86/11 *Milaim Berisha* adlı başvurucunun başvurusuna ilişkin 5 Nisan 2012 tarihli kabul edilmezlik kararı).

40. Mahkeme, delillerin alınma şekli de dahil olmak üzere, bir bütün olarak ele alındıklarından yargılama süreçlerinin adil olup olmadığını incelemek olduğunu hatırlatır (Bkz. *Edwards v. Birleşik Krallık*, No: 13071/87, 10 Temmuz 1991 tarihli Avrupa İnsan hakları Komisyonu Raporu).
41. Başvurucunun dava sonucundan memnuniyetsizliğine ilişkin olgu Anayasanın ihlallerine yönelik kanıtlanmış başvuru sunma hakkı vermez (bkz. Başvuru No: KI125/11 *Shaban Gjinovci*, 28 Mayıs 2012 tarihli kabul edilmezlik kararının 28. paragrafı).
42. Bu koşullarda Mahkeme, başvurucunun Anayasa ile güvence altına alınmış olan hak ve özgürlüklerinin, daha kesin bir ifadeyle Anayasa'nın 46. maddesinin [Mülkiyetin korunması] ihlaline ilişkin iddiaları delil sunarak destekleyemediği ve bu iddiasını yeterince gerekçelendiremediği, zira onun sunduğu delillerin adalet mahkemelerinin Anayasa ile güvence altına alınmış olan haklarını ihlal ettiğini göstermediği görüşündedir.
43. Netice itibariyle başvuru anayasal temeller bakımından açıkça temelden yoksundur ve Anayasa'nın 113.7 fıkrasında ile Kanun'un 48. maddesi belirtilip İçtüzük'ün 36. kuralı (2) (d) bendinde kabul edilirlilik ayrıntıları belirtildiği şekilde kabul edilmez olarak ilan edilmesi gerekmektedir.

Başvurucunun Kimliğinin Açıklanmamasına İlişkin Talebi

44. Mahkeme bu doğrultuda Çocuk Hakları Sözleşmesinin 8 ve 40. maddelerine atıfta bulunmak ister. Maddeler şöyledir:

Madde 8

Taraf Devletler, yasanın tanıdığı şekliyle çocuğun kimliğini; tabiiyeti, ismi ve aile bağları dahil, koruma hakkına saygı göstermeyi ve bu konuda yasa dışı müdahalelerde bulunmamayı taahhüt ederler.

Madde 40

1. Taraf Devletler, hakkında ceza yasasını ihlâl ettiği iddia edilen ve bu nedenle itham edilen ya da ihlâl ettiği kabul edilen her çocuğun; çocuğun yaşı ve yeniden topluma kazandırılmasının ve toplumda yapıcı rol üstlenmesinin arzu edilir olduğu hususları göz önünde bulundurularak, taşıdığı saygınlık ve değer duygusunu geliştirecek ve başkalarının da insan haklarına ve temel özgürlüklerine saygı duymasını pekiştirecek nitelikte muamele görme hakkını kabul ederler.

2. Bu amaçla ve uluslararası belgelerin ilgili hükümleri göz-önünde tutularak Taraf Devletler özellikle, şunları sağlarlar:

(...)

vii. Kovuşturmanın her aşamasında özel hayatının gizliliğine tam saygı gösterilmesine hakkı olmak;

45. Mahkeme başvurunun çocuk yaşta olduğunu tespit etmiş olup, Anayasa'nın 22 (7) maddesinde belirtilmiş olan "Kosova Cumhuriyetinde doğrudan uygulanır ve yasa ya da kamu kuruluşlarına ait diğer yasal hükümlerle çelişmesi durumunda, aşağıdaki belgelerin önceliği vardır" hükmü gereğince Çocuk Hakları Sözleşmesi uyarınca bu haktan yararlanması gerektiğini değerlendirmiştir.

46. Mahkeme bu nedenle başvurunun kimliğinin açıklanmamasına ilişkin talebine riayet etme ve Çocuk Hakları Sözleşmesinin 8 ve 40. maddeleriyle bağlantılı olarak Anayasa'nın 22.(7) madde fıkrasında belirlendiği şekilde onun bütün yargılama süreçlerine ilişkin özel hayatına riayet edilmesini onamıştır.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113.7 fıkrası, Kanun'un 48. maddesi ve İctüzüğü'nün 36. kuralı (2) (d) bendi uyarınca Kosova Anayasa Mahkemesi'nin 16 Eylül 2016 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. Başvurunun kabul edilmez olduğunun İLANINA,
- II. Başvurucunun kimliğinin açıklanmamasına ilişkin talebinin KABULÜNE,
- III. Kararın taraflara TEBLİĞ EDİLMESİNE,
- IV. Kanununun 20.4 maddesi uyarınca bu kararın Resmi Gazetede YAYIMLANMASINA karar verilmiştir.
- V. İşbu kararın derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Altay Suroy

Arta Rama-Hajrizi